

Περίληψη - Summary

Γιάννη Αφροδίτη: «Το σχέδιο στη Φλωρεντινή Αναγέννηση, Επιλογή έργων του Michelangelo Buonarroti (1475-1564) από το Ashmolean Museum - University of Oxford»

Ο Michelangelo Buonarroti (1475-1564) υπήρξε ένας από τους μεγαλύτερους Ιταλούς καλλιτέχνες της ώριμης Αναγέννησης. Ζωγράφος, Γλύπτης, Αρχιτέκτονας αλλά και εξαιρετικός Σχεδιαστής εκπροσώπησε πιστά τις αρχές της Φλωρεντινής Σχολής, η οποία αντιμετώπιζε το «Σχέδιο/ Disegno» ως το θεμέλιο για τη δημιουργία ενός έργου τέχνης. Στην παρούσα εργασία εξετάζεται η έννοια του Φλωρεντινού Αναγεννησιακού Σχεδίου μέσα από μια επιλογή έργων του Michelangelo από τη συλλογή του Ashmolean Museum of Art and Archaeology-University of Oxford. Η εργασία δομείται σε επτά κεφάλαια. Στα τέσσερα πρώτα τίγονται ζητήματα, όπως η διαμόρφωση της συλλογής του μουσείου από τον Sir Thomas Lawrence (1769-1880), θεωρητικές πραγματείες σχετικά με την έννοια του «Disegno» στην Ιταλική Αναγεννησιακή τέχνη, καθώς και η ίδρυση και λειτουργία της Ακαδημίας Σχεδίου ('Academia del Disegno') της Φλωρεντίας κατά τον 16ο αιώνα. Ένα από τα κεφάλαια αφιερώνεται στα διαφορετικά είδη αναγεννησιακών σχεδίων, τα υλικά και τις τεχνικές σχεδίασης. Στο κεφάλαιο αυτό, επιχειρείται η ελληνική μετάφραση τεχνικών όρων, ήδη παγιωμένων στη ξενόγλωσση βιβλιογραφία, όχι όμως και στην ελληνική. Επιπλέον, παράλληλα με τη σύγχρονη ορολογία, η οποία παρατίθεται σε τρεις γλώσσες (ελληνικά, αγγλικά, ιταλικά) αναφέρονται και οι αντίστοιχοι όροι ειδών και τεχνικών σχεδίασης που χρησιμοποιούνταν την εποχή του Michelangelo. Τέλος, τα δύο επόμενα κεφάλαια αφιερώνονται στην καθαυτή καλλιτεχνική δημιουργία του Michelangelo. Τα σχέδια, που εξετάζονται εδώ, εντάσσονται σε δύο καλλιτεχνικά σύνολα· τη Μάχη στην Cascina, η οποία αφορά νωπογραφίες για την Αίθουσα του Μεγάλου Συμβουλίου στο Palazzo Vecchio στη Φλωρεντία (1501-1505) και τη δεύτερη φάση των νωπογραφιών της οροφής της Cappella Sistina στο Αποστολικό Παλάτι του Βατικανού (1511-12). Το τελευταίο κομμάτι της εργασίας αναφέρεται στην πρόσληψη του σχεδιαστικού έργου του Michelangelo διαχρονικά.

Gianni Afroditi: «The Art of Drawing in the Florentine Renaissance, A selection of artworks by Michelangelo Buonarroti (1475-1564) from the Collection of the Ashmolean Museum-University of Oxford»

Michelangelo Buonarroti has been one of the greatest artists of High Italian Renaissance Art. Painter, Sculptor, Architect but also an exceptional designer too, he represented most finely the Florentine Renaissance School, which

considered the Art of Drawing ('Disegno') the most fundamental part in the creation of an artwork. In this dissertation is being examined the concept of Florentine Renaissance Drawing ('Disegno') through a selection of Michelangelo's artworks from the collection of the Ashmolean Museum of Art and Archaeology-University of Oxford. The dissertation is divided into seven chapters. In the first four is being analysed a variety of core issues, such as the formation of the Ashmolean's collection by Sir Thomas Lawrence (1769-1880), theoretical treatises concerning the meaning and the different aspects of 'Disegno' in the Italian Renaissance Art, and the foundation and services of the Florentine Academy of Drawing ('Accademia del Disegno') during the 16th century. One of the chapters is devoted not only to the different categories of Renaissance drawings but also to the drawing materials and techniques too. In this chapter has been made an attempt for the Greek translation of technical terms concerning the Renaissance drawing, already established in the international bibliography, but unfortunately not in the Greek one. Furthermore, apart from the modern terminology, examined in three languages (Greek, English, and Italian), the drawing terms, which were used at Michelangelo's era are being named here as well. The last two chapters focus on the artistic creation of Michelangelo. The drawings that are being examined here, are part of two wider artistic projects: the frescos of the Battle of Cascina, in the main hall of the 'Greater Council' ('Maggior Consiglio') in the Palazzo Vecchio in Florence (1501-1505), and the second phase of frescos in the Cappella Sistina ceiling in the Vatican Palace (1511-12). The last part of the dissertation includes the perception of Michelangelo's drawings over time.